



У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ткаченка Олександра Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу четвертого частини другої статті 85 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII

м. К и ї в
13 лютого 2020 року
№ 28-2(II)/2020

Справа № 3-15/2020(24/20)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого, доповідача,
Головатого Сергія Петровича,
Лемака Василя Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ткаченка Олександра Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу четвертого частини другої статті 85 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Ткаченко Олександр Васильович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 3, 8, частинам першій, п'ятій статті 55 Конституції України (конституційність) положення абзацу четвертого частини другої статті 85 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами (далі – Закон).

Відповідно до абзацу четвертого частини другої статті 85 Закону Вища кваліфікаційна комісія суддів України у пленарному складі може переглядати рішення, прийняті палатою чи колегією, щодо результатів виконаного учасником іспиту практичного завдання.

Автор клопотання стверджує, що запроваджений оспорюваним положенням Закону порядок спрямований „не на гарантування конституційного права на звернення до суду, як це передбачено статтями 3 та 55 Конституції, а на захист посадових і службових осіб від оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності“.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією

України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що, стверджуючи про неконституційність положення абзацу четвертого частини другої статті 85 Закону, Ткаченко О.В. наводить юридичну позицію щодо верховенства права, викладену в Рішенні Конституційного Суду України від 2 листопада 2004 року № 15-рп/2004, пункти 37, 44 Доповіді „Верховенство права“ Європейської Комісії „За демократію через право“ (Венеційської Комісії), схваленої на 86-му пленарному засіданні 25–26 березня 2011 року, та рішення Європейського суду з прав людини щодо відповідності закону вимогам верховенства права, а також порівнює редакції статті 85 Закону, Кодексу адміністративного судочинства України щодо досудового порядку вирішення спорів. Проте порівняння чинних положень законів України та їх попередніх редакцій, цитування приписів Основного Закону України, юридичних позицій Конституційного Суду України не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності законів України (Ухвала Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018).

Крім того, автор клопотання висловлює припущення щодо передумов доповнення частини другої статті 85 Закону абзацом четвертим та щодо того, що ним встановлено альтернативний порядок вирішення спору між учасниками іспиту і Вищою кваліфікаційною комісією суддів України, використовуючи формулювання „отже було розумно припустити“, „розумно було припустити“. Проте припущення не може вважатися аргументом на підтвердження неконституційності правових актів чи їх окремих положень (ухвали

Конституційного Суду України від 17 лютого 2009 року № 5-у/2009, від 27 січня 2010 року № 2-у/2010).

Суб'єкт права на конституційну скаргу також не погоджується з позицією Верховного Суду щодо того, що оспорюване положення Закону не може розглядатися як альтернатива зверненню до суду, зазначаючи, що у такому разі воно „не може відповідати принципу чіткості та передбачуваності, та вводить в оману учасників іспиту щодо можливості захисту своїх прав таким способом“, „використання цього способу створює ризик позбавлення можливості доступу до суду, оскільки не є альтернативним порядком вирішення спору“ та не вважається поважною причиною пропуску строку для звернення до суду. Однак незгода з судовими рішеннями не є підставою для відкриття конституційного провадження у справі (ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 6 червня 2018 року 17-у(II)/2018, від 6 червня 2018 року № 18-у(II)/2018).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ткаченка Олександра Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу четвертого частини другої статті 85 Закону України „Про судоустрій і

статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.



**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**